

capitulum. idem Bald. in 1. consit. Digest. veter. §. Itaque, 2. column in medio. Alexand. in leg. Qui filibus, §. 1. fin. column. ff. de Legat. & ibi Modernus Florian. in leg. Qua pater. ff. Famili. exercit. 4. column. num. 13. Jas. in leg. Si extraneus, 4. column. num. 16. de C. n.d. ob causam. Felin. in cap. Capitulum Sancta C. uis de Rescriptis, 16. column. versic. de Duobus. Martin. de Laud. in tract. de Primogenitur. 57. quæst. Cifuentes in hac leg. 40. Taur. 3. quæst. & ibi Palac. Rube. n. 6. Pro qua sententia & conclusione est hodiè in nostro regno notabilis lex Partit. 12. tit. fin. 7. part. Confirmatur, quia in jure nostro & historiis reperimus, duos simul fuisse Reges vel Imperatores in Regno vel imperio; text. est in leg. Divi fratres. ff. de Jure patron. text. in leg. Divi fratres. ff. de Pænis, text. in leg. Si aduertium cum incestu. §. Imperatores. ff. de Adulter. text. in leg. Imperator. ff. Ad municipal. text. in leg. Imperatores, eodem. tit. text. expressus & formalis in cap. Tunc autem 21. distinct. & ibi notat Glossa ordinaria & communiter DD. in cap. Non autem caus. 7. quæst. 2. & ibi bona Glossa, & communiter DD. Nec obstat si dicatur, quod Regnum, vel Imperium, vel majoratus, qui consistit in jurisdictione, est indivisibile, ut in cap. 1. §. Præterea Ducatus de prob. feud. alien. per. Feder. & in cap. Licet de Voto, & latè suprà probatum est; ergo impossibile videatur quod sit pœnes duos. Quia ad hoc subtleriter respondeo, quod Regnum, Imperium, vel majoratus & ejus jurisdiction non dividitur, sed pœnes quemlibet est in solidum; quia modò loquarum in jurisdictione, modò in alio jure individuo, si competit pluribus, semper competit omnibus in solidum; text. est in leg. 1. ff. de Offic. Consul. text. in leg. 2. §. Ex his, & §. Item si in facto. ff. de Verbor. obligation. text. in leg. Stipulations non dividuntur, cum materia, cod. tit. text. in leg. Haredes. §. Antea stipulatio. ff. Famili. exercit. text. in leg. Via in fin. ff. de servit. text. in leg. Si unus, versic. fin. ff. de servit. rufi. prædior. text. in leg. Fideicommiss. §. fin. de Leg. text. in leg. fin. ff. de Servit. legat. quo casu uterque habebit administrationem in solidum, taliter quod sit locus præventioni. Vel possunt inter se administrationem dividere per régiones; argumento textus notabilis in dict. leg. 1. ff. de Offic. Consul, argumento etiam textus notabilis in leg. Inter tutores. ff. de Administr. tutor. ubi habetur, quod plures possunt esse tutores aliqui pupilli; & uterque habet jus tutelæ in ce-

(t) Hanc etiam resolutionem scribit. Tiraquell. de Jure primog. p. 23. in pr. & quæst. 2. 1. n. 11. Menchac. de Succ. creatione §. 21. n. 148. Corn. cons. 42. l. 4. Molign. in cons. Parisiensib. tit. 1.

cedit, dato sibi curatore, vel administratore; quia in persona sua jam est radicatum jus successions; nisi aliud dicatur expressè per disponentem vel constituentem; Ita probat textus singularis & unicus in jure in cap. Grandi de Supplen. neglig. prælat. ubi ex ista causa datus fuit curator vel administrator per summum Pontificem Regno Portugalæ. Et ad hoc notat & commendat ibi Gloss. ordinaria Joan. Anton. Arch. Domin. Anchar. & communiter DD. Et in expressò per illum textum istam sententiam & conclusionem tenet Bald. in cap. 1. fin. column. de Success. feudi, idem Bald. in Authent. hoc amplius, col. num. 10. Cod. de Fideicommiss. Alvarot. in cap. 1. §. Mutus, 3. column. num. 7. Episc. vel Alvat. in lib. Feud. Martin. de Laud. in tract. de Primogenitur. 10. quæst. princip. Anton. Corse. in tract. de Potestate Regia, 10. quæst. princip. Jacob. de S. Georg. in tract. Feud. pert. Quid sit rex. 2. fol. num. 7. in leg. Nemo potest. ff. de Leg. 1. column. 2. num. 4. Palac. Rub. in repet. cap. Per vestras, fol. 100. 1. column. num. 8. Cifuent. in hac leg. 40. Taur. 17. quæst. Quod tamen notabiliter limita & intellige, quando primogenitus, qui renuntiat, esset major 25. annor. secùs verò si sit minor; quia posset se restituere, nisi jurasset; argumento Authent. sacramenta puberum, Cod. Si adver. vend. ita tenet & declarat Mart. Jacob. de S. Georg. & alii DD. ubi suprà. Item etiam limita & intellige, quando primogenitus jam successerat in majoratu: secùs verò si pater ejus vel prædecessor viveret; quia tunc ejus voluntas & consensus requiritur cum perseverantia usque ad mortem, argumento text. in leg. fin. Cod. de Pact. Et in expressò ita tenet Bald. in Authent. hoc amplius, Cod. de Fideicommiss. 3. column. n. m. 10. Quod est notabile. Cujus ratio est, quia tali casu in effectu videtur factum & celebratum pactum de futura successione certo modo dividenda; cùm tendat in favorem alterius filii post eum vocati ad majoratum: Nec differt, quod tale pactum fiat soli patri & possessori, vel fiat patri & filio successori; quia utroque casu censemur pactum de futura successione certo modo dividenda; cùm sibi cedatur & donatur major pars & successio bonorum, & vide latius in leg. 22. suprà his legibus num. 30.

Decimo septimo principaliter quæro, an patre possit privare filium primogenitum jure majoratus & primogenitura? Et breviter & resolutivè dico, quod non, nisi ex magna causa, per quam posset eum exhæredare, & privare sua legitima; argumento text. in Authent. ut cum de appell. cogn. cap. Causas, collat. 8. & in leg. fin. Cod. de Revoc. donat. Et in expressò ita tenet Hostiens. Joan. Andr. & communiter DD. in dict. cap. Licet, de Voto. Alber. in Procœlio. Digest. Vero. §.

§. 8. Gloss. 1. pro qua sententia est textus expressus in leg. 3. ad med. verb. Todas estas cosas, tit. 15. part. 3. Gregor. in leg. 2. tit. 15. part. 2. verb. Seyendo home para ello. Molin. lib. 1. cap. 13. n. 15. Matienz. quamplures alios cumulans in leg. 1. tit. 7. gloss. 1. num. 14. lib. 5. Recop. De muto, & surdo vide Molin. lib. 1. cap. 13. num. 46. usque ad 65. de cœco, num. 66. & 67. ubi latè de istorum successione in majoratu agit.

(u) Hanc limitationem probat Tiraquell. alios referens de Primogenit. quæst. 23. n. 5. Menchac. de Success. creation. §. 2. num. 148. Molin. lib. 1. cap. 13. num. 22. Matienz. in leg. 1. tit. 8. lib. 5. gloss. 1. num. 15. & in expressò ita tenet & declarat solus Joan. le Cirier. in tract. de Primogenit. in 3. lib. 4. quæst. princ. vers. Salva reverentia.

S. Discipuli, §. column. in medio. Bald. in cap. 1. de Natura feud. Ripa, in leg. Nemo potest. ff. de Legat. 1. 2. column. num. 7. Jacob. de S. Georg. in leg. cum in antiquioribus. Cod. de Jure deliber. fin. column. num. 20. Bald. in cap. 1. Quibus modis feud. amit. §. column. num. 22. ubi dicit, quod quæcumque causæ justæ ex hereditationis, vel revocanda perfectæ donationis sunt justæ causæ privationis feudi. Mart. de Laud. in tract. de Primogenit. 18. & 19. quæst. Advertendum tamen ultra DD. quod hoc intelligerem & limitarem, quando majoratus provenisset ab illo patre qui offensus est, licet esset irrevocabilis (x) secus verò si proveniret ab aliis ascendentibus, vel ab alio tertio; quia tunc non posset successor majoratus non teneatur solvere debita prædecessoris. (b) Primò singulari fundamento & ratione; quia quando majoratus non est constitutus ab ipso prædecessore, sed ab antiquo, non dicitur talis successor immediate succedere ipsi proximo prædecessori, sed primo fundatori constituenti majoratum; textus est notabilis in leg. Unum ex familia, vers. 1. ff. de Legat. 2. & ibi notat & commendat Bartol. Alber. & communiter DD. text. in §. Si de falcid. ejusd. leg. text. in §. Sed si fundum, prope fin. ejusd. leg. text. in leg. Pater ex provincia. ff. de Manumis. vind. text. in leg. Pater filium. ff. Ad legem. falcid. Facit bonus text. in leg. Asse toto. ff. de Hæred. infit.

Decimoctavo principaliter quæro, an successor in Regno vel majoratu teneatur solvere debita prædecessoris? (z) Et viderut quod sic: Primò, quia succedit jure hæreditatio: (A) Textus est in cap. Licet, extra, de Voto, & ibi notat & commendat Abb. & commun. DD. text. in cap. Grandi, de Supplen. neglig. pral. & ibi commun. DD. & latius suprà dictum est: Ergo tanquam successor teneatur solvere debita sui

infit.

(x) Ut tradit Padill. in leg. Num ex familia, §. fin. de Falcid. num. 19. de Leg. 2. facit lex 1. fin. num. tit. 6. lib. 5. Recopil. & quæ ibi tradit Matienz. in gloss. ultim. Molin. lib. 1. cap. 6. num. 31. cum sequentib. qui latè num. 6. prosequitur, quibus casibus ex ingratitudine contrâ fundatorem commissa possit excludi successor majoratus à successione? Matienz. in leg. 4. tit. 7. lib. 5. Recopil. gloss. fin.

(y) Idem & Acoft. de Successione regni ex num. 16. usque ad 28. Molin. n. 1. cap. 8. n. 204 & lib. 3. cap. 6. num. 15. Mieres 1. tract. majoratus 4. part. quæst. 1. num. 46. cum pluribus aliis, quos refert & sequitur. Velazq. hic gloss. 1. num. 74.

(z) Vide de hac quæstione Molin. lib. 1. cap. 10. per totum. Joan. Garc. de Fructibus & expensis, cap. 16. num. 10. per totum. Velazq. de Avend. plures referentem in leg. 46. Taur. gloss. 9. n. 2. & sequentib. Capit. decis. 192. per totam. Gregor. in leg. 4. verb. Sus deudas, tit. 15. part. 2.

(A) Prout tenet Oldrad. consil. 94. column. 1. cuius autoritate id etiam tenet Afflictus, in constitutionibus Regni Sicilia lib. 3. rubr. 24. num. 75. Suar. allegatione 10. Simanc. in catholicis institutionib. cap. 9. n. 263. Molinæ. in consuetudinib. Parisiensib. tit. 248. gloss. 3. num. 9. Tiraquell. quæst. 23. de Primogenit. num. 5. & quæst. 35. per totam, Cifuentes hic, quæst. 16. Alvar. Velascus de Jure emphyteutic. quæst. 50. num. 2. & 12. Acoft. de Successione regn. num. 2. Joan. Garc. de Fructib. & expens. cap. 16. num. 17. usque ad 32. Velazq. hic, gloss. 1. num. 13.

(b) Hancque sententiam defendit Molmæ. in consuetudinib. Parisiensib. tit. 1. §. 11. num. 4. Padill. in leg. Unum ex familia. §. Si de Falcid. de Legat. 2. num. 7. Gregor. in leg. 4. tit. 15. part. 2. verb. Sus deudas. Burg. de Paz in Proemio legum Taur. num. 101. Acoft de success. Regni num. 11. Molin. lib. 1. cap. 10. per totum. Velazq. de Avend. hic gloss. 1. num. 73. novam rationem hujus sententiae reddens Mieres in tract. Majorat. quæst. 26. per totam. Matienz. in leg. 6. tit. 7. lib. 5. gloss. 3. num. 16. & sequentib. ubi latissimè tractat hunc articulum, plures allegans, qui n. 19. septem casibus in quibus ex juris necessitate debita prædecessoris successor majoratus solvere tenetur.

prædecessoris; argumento text. in leg. 1. 2. & per totum, Cod. de Hæreditar. action. Secundò pro hac sententia & conclusione facit notabilis & expressus text. in cap. Significavit, extra, de Rescriptis, ubi successor in Comitatu non potest conveniri virtute rescripti impetrati contra prædecessorem, qui erat debitor certæ quantitatis, si talis prædecessor mortuus sit re integra, antequam ad judicium fuisset vocatus; ergo si rescriptum extenderetur ad successorem, benè posset conveniri, vel alias sine rescripto posset via ordinaria coram proprio judge conveniri. Et ad hoc notat & commendat ibi Bald. col. in 2. notabil. Sed his non obstantibus, contrarium videtur de jure verius, imò, quod talis successor majoratus non teneatur solvere debita prædecessoris. (b) Primò singulari fundamento & ratione; quia quando majoratus non est constitutus ab ipso prædecessore, sed ab antiquo, non dicitur talis successor immediate succedere ipsi proximo prædecessori, sed primo fundatori constituenti majoratum; textus est notabilis in leg. Unum ex familia, vers. 1. ff. de Legat. 2. & ibi notat & commendat Bartol. Alber. & communiter DD. text. in §. Si de falcid. ejusd. leg. text. in §. Sed si fundum, prope fin. ejusd. leg. text. in leg. Pater ex provincia. ff. de Manumis. vind. text. in leg. Pater filium. ff. Ad legem. falcid. Facit bonus text. in leg. Asse toto. ff. de Hæred. infit.

72 Sed in hoc articulo ista est vera concordia & resolutio; quod si debitum est contractum in utilitatem ipsius majoratus, tunc benè teneatur successor illud solvere. (c) Quod tamen intelligo & declaro, quod teneatur successor solvere non personaliter ex proprio patrimonio, sed ex patrimonio & bonis majoratus, quatenus patiuntur vires ejus; cum in ejus utilitatem sit versum; (d) quia alias esset iniquum quod successor, qui forte per momentum succederet, & possideret majoratum, teneatur ad omnia debita. Si vero non est conversum in ejus utilitatem, non tenetur solvere; ita probat textus notabilis in cap. 1. extra, de Solution. ubi successor in beneficio vel dignitate tenetur solvere debita prædecessoris pro necessitate Ecclesiæ contracta; cujus verba sunt: Sicut filius debita patris solvere tenetur, ita pralatus sui prædecessoris pro Ecclesiæ necessitate contracta. Secundò pro hac sententia & conclusione facit text. in cap. Ex presentium de pignor. ubi habetur, quod si rector Ecclesiæ pro necessitate propria rem Ecclesiæ obligavit, non tenetur Ecclesia, vel successor in beneficio vel dignitate, liberare; ergo secus est, si pro necessitate vel utilitate ipsius Ecclesiæ debitum contraheret. Terterio facit text. in cap. Quod quibusdam, extra, de fidejusorib. ubi habetur, quod si Religiosus sine consensu Abbatis vel Capituli pecuniam mutuam accepit, non tenetur Monasterium, nisi in utilitate ipsius Ecclesiæ.

(e) Vide Molin. de Primogen. lib. 1. cap. 10. num. 18. Joan. Garc. de Fructib. & expens. cap. 16. num. 12. Matienz. in leg. 7. tit. 7. lib. 5. Recopil. gloss. 3. num. 8. Pinell. in leg. 1. part. 2. num. 71. Cod. de Bonis matern. Velazq. in leg. 46. Taur. gloss. 9. à num. 12.

(d) Et quando talis utilitas non sit momentanea, sed perpetua, & in perpetuum duratura; quæ ratione, meritò ex ipsis rebus & bonis majoratus fit resolutio, cùm virtualiter & effectivè remaneat utilitas.

(e) Et hanc interpretationem sequitur etiam Molin. lib. 1. cap. 10. num. 3. Gregor. Lop. in dict. leg. 9. tit. 15. 2. part. gloss. 1. Anton. Padill. in leg. Unum ex familia. §. Si de falcid. num. 7. & seq. de leg. 2. Matienz. in leg. 6. tit. 7. lib. 5. gloss. 3. num. 19. in fin. licet Cost. in quæst. de Putruo & nepot. num. 4. generaliter legem prædictam partitæ intelligat, ut necessario Rex teneatur debita prædecessoris omni casu solvere.

Anton. Gomez, ad Legem Taur.

D d

majoratus, nec teneatur estimationem vel expensas solvere, nec in tali commodo vel lucro uxori predicti successoris habet partem lucrum. Quia illa debet tantum intelligi in sumptibus & expensis aedificiorum, non in aliis. Et quae sit ratio illius legis? Vide super ea. Ex quibus notabiliter infero, quod licet majoratus & constitutio ejus incepit ab ipso praedecessore debitore; tamen, si debita contraxit postquam majoratus & ejus constitutio fuit irrevocabilis mediante traditione, vel ex aliis causis contentis in his ll. Taur. non tenetur successor illa solvere; quia alias posset per indirectum majoratum revocare. (f)

73 Decimonono principaliter quero, an sententia lata contra possessorem majoratus, per quam privatur majoratu, & declaratur ad alium pertinere, praejudicet sequenti successori, etiam non citato nec vocato? Et videtur quod non: Primum, quia sicut per contractum, vel delictum, vel aliam causam non potest possessor bona majoratus alienare, ita etiam non poterit per quasi contractum, qui inducitur litigando in iudiciis, argumento text. in leg. 3. §. Idem scribit, ff. de Peculio, & ibi notat Bart. Bald. & communiter DD. Secundum facit text. in leg. In diem. ff. de Aqua pluviali arcend. ubi habetur, quod successor particularis, ad quem res secundario pertinet, & habet jus vel spem de futuro, debet consentire in alienatione rei; & ad hoc summe notat & commendat ibi Gloss. ordinaria, Bart. Bald. Angel. Imol. Cuman. Roman. & communiter DD. facit etiam text. in leg. Nihil. §. Omnibus. ff. de Legat. 1. text. in leg. Quoties, 1. Cod. de Fideicommissum. ubi habetur, quod in alienatione rei restitutioni subjecta debent consentire illi ad quos res debet pervenire, alias non valet alienatio; & in expresso ita tenet Bart. in leg. Filius familias. §. Divi. ff. de Legat. 1. 3. column. num. 9.

Sed his non obstantibus, ego teneo contrarium, imo, quod talis sententia praejudicet sequenti successori, etiam non vocato nec citato: Primum per text. in leg. 1. §. Denuntiari. ff. de Venstre inspic. ubi, quando lis vertitur super haereditate, vel bonis alicujus defuncti, solum est citandus haeres universalis, ad quem principaliter & immediate spectat negotium, non vero substitutus, vel alter, cui secundario bona possunt

(f) Idem tenet Peralta. in leg. 3. §. Qui fideicommissam, num. 124. de Hared. inst. idem simul mecum referens, dicensque sic plurius practicatum ac intellectum fuisse, tenet Molin. lib. 1. cap. 10. n. 11. Mieres in tract. de Majorat. 1. part. q. 24. n. 34. & 35. licet contrarium tenuerit Angel. in tract. de Meliorat. in leg. 5. gloss. 4. num. 2. cui late satisfacit Velazq. de Avend. in leg. 21. Taur. num. 15. & 16. meam sententiam defendens.

ele-

Eleganter. §. penult. ff. de Dolo. text. in leg. Passer in fine. ff. de Dote praeleg. text. in leg. Doce ancillam, Cod. de Rei vindic. & ibi tenet Guill. Cynus, Bald. Paul. Salyc. & communiter DD. Unum tamen est, quod si ipse successor vellet comparere pro suo interesse in judicio, & adesse causae, & probationes inducere, poterit hoc facere, etiam invito possessore; quia quando aliqua causa agitur principaliter inter aliquos, cuius eventus potest alteri in consequentiam praejudicare; potest ille tertius pro jure suo comparere, & probationes adducere; textus est singularis in leg. Principaliter in fin. Cod. de Liberal. caus. & ad hoc notat & commendat ibi Bald. & communiter alii DD. Melior text. in leg. Si suspecta. ff. de Inoffic. testam. & vide Covarrub. in Pract. questionibus quæst. 28.

74 Vigesimo principaliter quero, si possessor majoratus decessit fructibus pendentibus, an pertineat successori majoratus, an vero pertineant omnibus haeredibus & successoribus, ut dividantur inter eos tanquam bona defuncti? (g) Et videtur quod dividantur inter eos, sicut alia bona communia & libera habita a defuncto: Primum, quia tales fructus sunt res mobiles, in quibus non consistit majoratus; unde meritò inter eos debent dividi, sicut aliae res mobiles non vinculatae nec subjecta restitutioni; argumento text. in leg. Scientum. §. 1. ff. Qui satisd. cogant. text. in leg. 1. ff. ad Syllan. text. in leg. fin. versic. penult. ff. de Requirend. reis. cum simil. quia intelliguntur, quando fructus sunt jam separati à solo: Tenet etiam Gloss. ordinaria juncto text. in cap. 1. §. fin. de Feudi cognition. in lib. 2. Feudor. ex quo etiam & secundum dicit Bald. in leg. 1. col. penult. Cod. de Fruct. & litium expen. quod in petitione reali vel personali fundi veniunt & includuntur fructus pendentes, absque aliqua petitione vel declaratione. Tenet etiam Angel. in §. 1. Inst. de Offic. jud. 2. column. num. 4. (h) Ergo sicut fundus vel res mobilis pertinet successori majoratus, ita etiam fructus pendentes debent ei pertinere; quia non censentur res diversæ & distinctæ, sed una & eadem res, cui altera coheret; & istud est inconvincibile fundamentum.

Secundum & in specie pro hac sententia & conclusione facit textus bene notandus in leg. Defuncta. ff. de Usufruct. ubi habetur, quod si fructarius vel fructaria decedat fructibus jam collectis; ipsi, vel pensiones eorum pertinent haeredibus: Ergo ita dicamus in nostro casu, quod mortuo possessore majoratus, fructus pendentes pertineant haeredibus & successoribus ejus. Et de illo textu & de ejus decisione mirantur ibi DD. & ponunt varias & diversas rationes; &

(g) De hac quæstione videndum est Mieres in tract. de Majorat. 4. part. q. 24. per totam. Molin. in consuetud. Paris. 1. part. §. 1. gloss. 8. n. 10. fol. 42. Covarrub. lib. 1. Variarum, cap. 15. n. 14. Molin. lib. 3. cap. 11. quasi per totum.

(h) Contrarium videtur tenere Covarrub. lib. 1. Variarum cap. 15. num. 14. & Bürg. de Paz in Proæmio legum Taur. num. 74. verb. Præterea, Avend. responso 5. n. 4. fol. 12. Molin. de Primogen. lib. 3. cap. 11. n. 11. & vide omnino Joan. Garc. qui mecum hanc partem defendit de expensis & meliorat. cap. 16. num. 6.